

Viñales brilla a casa

Després del triomf a Le Mans el de Roses queda segon a Montmeló, el primer cop que Paris Hilton visita un GP

ÀLEX CHENOIX

Viñales no és entre els millors de retruc, sinó que s'ho guanya a pols cada cap de setmana, amb treball, esforç i, sobretot, talent. Així ho confirma el segon lloc que va recollir ahir al Gran Premi de Catalunya que se suma a la impressionant victòria que va aconseguir en la darrera cursa a Le Mans. El primer lloc, ahir, va anar a parar a les mans de l'hegemònic Nico Terol (Aprilia) malgrat que el primer a creuar la meta va ser Johan Zarco (Derbi) després d'una maniobra il·legal al darrer revolt que li va costar una penalització que el va enviar al sisè lloc de la llista. I si l'altempordanès no va lluitar colze amb colze amb aquests dos pilots no va ser per falta de mèrit, sinó perquè les previsions meteorològiques de l'equip Blu:sens by Paris Hilton no es van acomplir i Viñales comptava amb una moto amb la suspensió massa tova.

Malgrat això, el seu segon lloc i segon podi consecutiu al Mundial va ser celebrat amb eufòria al traçat català, especialment al revolt del Banc Sabadell on s'aglutinava l'afició rosinca i al box de l'equip de Cardedeu, que ahir comptava amb la presència de la mediàtica multimilionària Paris Hilton. Amb els vint punts d'ahir, el gironí s'enfila al quart lloc de la classificació mundial després de cinc curses, amb 65 punts, i es troba a només set d'atrapar al segon classificat, Sandro Cortese (Aprilia), que ahir va ser quart. El lideratge, tot i que encara queden dotze proves per disputar-se, ja sembla molt lluny, amb un Terol que llueix un 120 al seu caseller.

El warm up del matí va ser la darrera oportunitat per posar l'Aprilia RSA a punt. Aquí es decidia com s'afrontaria la cursa dues hores més tard i es va optar per descartar els pneumàtics d'aigua però buscar una configuració més tova de la moto per oferir més prestacions al damunt d'un asfalt de Montmeló moll. I de bon principi l'aposta va donar beneficis.

El rosinc va arrencar com un coet des de la tercera posició i, abans d'arribar al primer revolt ja s'havia desfet d'Héctor Faubel (Aprilia) mentre els anglesos Danny Webb (Mahindra) i Harry Stafford (Aprilia), el portuguès Miguel Oliveira (Aprilia) i el malai Zulfahmi Khairuddin protagonitzaven les primeres topades de la jornada i abandonaven la cursa. El «25» del Blu:sens seguia embalat i no va tardar a desfer-se també de Terol, en la frenada al revolt de La Caixa, el qual havia arrencat primer a la graella. I és que ningú podia seguir el ritme del gironí, que en la segona volta era un segon més ràpid que el líder del Mundial. Va ser el seu moment de glòria, enroscava el puny del gas de la seva moto, s'arronsava rere el carenat i fulminava els seus rivals. Un moment dolç, però efímer.

I és que a partir de la cinquena volta tot va canviar i els gairebé dos segons d'avantatge que havia obtingut se'n van anar en orris. El gruixut asfalt de Montmeló va fer la seva feina, va drenar tot el líquid que la pluja hi havia dipositat, i els pilots van començar a circular per un camí totalment sec. El pneumàtic del darrere de l'Aprilia del gironí va desfer-se al mateix temps que les seves opcions de guanyar. Aleshores, Terol, que ho tenia previst amb una moto preparada per a un terreny sec, va començar a quallar la seva victòria mentre que Viñales patia cada vegada més. En la setena volta el líder del Mundial li va tornar l'avantatge a l'entrada de La Caixa i dues voltes després, Viñales veia com Zarco també li passava la mà per la cara.

«Mack», resignat al tercer lloc

Res a fer, quedaven dotze voltes i seguir el deixant dels seus dos rivals resultava impossible, així que «Mack» va optar per empassar-se l'orgull, no arriscar la seva posició de podi, i creuar la línia de meta en la tercera posició amb un còmode marge de cinc segons per davant de Jonas Folguer (Aprilia), que era el seu principal perseguidor.

Va ser la millor opció, ja que un cop acabada la cursa guanyaria una altra posició i seria segon. En el seu intens frec a frec per la victòria, Zarco va passar-se de llest. El francès va veure com el d'Alcoi el superava a la penúltima volta i va intentar recuperar la primera posició en un agressiu avançament a l'últim revolt, el pilot es va aperallar per l'interior al líder i el va empènyer cap a l'exterior en una maniobra molt perillosa. Zarco va ser el primer a creuar la meta, però els comissaris van penalitzar amb vint segons la seva acció i va caure al sisè lloc de la taula. D'aquesta manera Viñales va proclamar-se subcampió al Circuit de Catalunya i l'alemany Folguer va pujar al podi.

Font del document: <http://www.emporda.info/esports/2011/06/06/brilla-casa/126632.html>